

Woordje van de voorzitter

Eerst en vooral mijn beste wensen voor het jaar 2012 en vooral een goede gezondheid voor u en allen die u dierbaar zijn.

Voor onze harmonie, concertband, wens ik een goede werking toe en een sterke inzet van de muzikanten en bestuursleden om er weer een prachtig jaar van te maken. Het bijwonen van de repetities is noodzakelijk om tot een goed muzikaal samenspel te komen dat dan op zijn beurt naar een goed resultaat zal leiden.

De bestuursleden wil ik zeker van harte bedanken voor hun inzet het voorbije jaar maar ook voor hun inzet naar de toekomst toe. Zonder een goed bestuur geen goede vereniging. Bestuursleden bedankt.

2012 is ook het jaar van onze tweejaarlijkse reis. Deze organisatie is al een hele tijd lopende zodat wij weer met een gerust geweten op de bus zullen kunnen stappen op zaterdagmorgen 26 mei 2012. Dit zal zeker weer een van de hoogtepunten worden in 2012.

Verder wil ik iedereen ook bedanken voor de steun in de vorm van lidgeld zodat wij verder kunnen werken zoals wij dat gewoon zijn. Heeft u uw lidgeld nog niet betaald, doe het dan onmiddellijk zodat wij dit kunnen afsluiten en u uw lidkaart kunnen bezorgen. (gebruik bij voorkeur de overschrijving die bij de brief was bijgevoegd.)

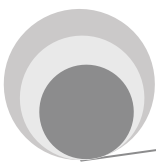
Wanneer u familieleden of kennissen zou hebben die muziek maken en graag bij een concertband zouden spelen, aarzel dan niet deze in de eerste plaats naar onze harmonie te sturen. Er is plaats voor elk instrument dat past in een concertband. Ik zou durven zeggen "hoe meer instrumenten, hoe meer vreugd en muziek".

Raadpleeg regelmatig onze website, daarop verschijnen de laatste berichten en ook leuke foto's van onze activiteiten.

Ik wens jullie nog veel leesgenot en tot op een van onze activiteiten.

André GIELIS

Uw Voorzitter.

Een (on)geluk...

Of hoe dicht 'wel en wee' bij elkaar liggen.

Op 20 november hadden we onze zeer geslaagde "jaarfeestuitstap".

Maar 'savonds sloeg het noodlot toe bij André Lambrechts, toen hij huiswaarts reed met zijn fiets.

De snelbinder raakte in zijn achterwiel zodat hij over zijn stuur werd gekatapulteerd en onzacht op de grond terecht kwam. Hij moet zeker een fantastisch goeie engelbewaarder hebben want hij heeft, ondanks de zware val, tot tweemaal geluk gehad.

Toevallige voorbijgangers die meteen de hulpdiensten opriepen en vervolgens hem zodanig verlegden dat hij terug gevoel in armen en benen kreeg.

Hij werd naar het AZ Antwerpen gevoerd waar men hem dadelijk kon opereren aan zijn oog, nek en rug. Ook werd er zeer goed werk verricht aan de 5-voudige breuk aan oogkast en kaak.

De foto die ik toen te zien kreeg via zijn nichtje Katia, was allesbehalve fraai.

Maar, bij mijn bezoek op zondag 11 december ll., zag het er al veel beter uit. Hij begon verdorie te lachen bij het openen van de voordeur, toen hij mij daar zag staan, al pikkelend op mijn krukken ! Hij stelde mij ludiek de vraag : "En is dat ook een gevolg van de uitstap ? "

Nee, dus. Een hartelijke ontvangst van een altijd positief ingestelde Dré. Maar zo kennen we hem hè.

Terug trompet spelen zal nog wel een tijdje duren wegens stroeve vingers en kaakbreuk. Maar de harmonica bespelen gaat al wel. En zingen ook, natuurlijk. Hij verzekerde mij dat hij er volgend jaar zeker terug bij zal zijn, want zo ne plezante uitstap als deze, dat was heel lang geleden en is niet te missen.

Dré, langs deze weg willen we je een spoedig én volledig herstel toewensen.

Bedankt voor de fijne babbel bij ne goeie Duvel (of twee).

Bert Costermans

Hier zat uw lidkaart.
Bedankt voor uw
steun aan onze
v e r e n i g i n g .

Jaarverslag 2010 – 2011

Naar jaarlijkse gewoonte werd er op het teerfeest van 19 november het jaarverslag voorgelezen.

Even terugblikken op het afgelopen, doch drukke werkjaar ...

Zo hadden we o.a. een verrassingsserenade aan Ludo, onze "Lenteklanken", een mooi optreden in Vilvoorde, de kleine-kermis-uitstap, een zeer geslaagde kwisavond over ons dorp, huwelijksjubileum van de RVV-reuzen Amélie en Amedé, de braderij met optocht en onze stand "bij Cecile", ons 12e palingfestijn.

Dan was het het "Brooikensdagweekend" met onze gasten uit Bichlbach.

't Zijn toch straffe gasten, die Bichlbachers. Mij valt steeds weer hun groepsdiscipline op.

Maar, dat ze niet enkel mooie muziek brengen, bewezen ze steevast tot 's avonds laat.

En als je dat nog eens wil herbeleven, ga dan maar naar You Tube. Klik Bichlbach/Reet in en bekijk een bijna vijf minuten durend filmpje. Dit met straatpolonaise, dwars door een bestelwagen en amusement in het Gildenhuis. Mooi om nog eens terug te zien.

Ons laatste optreden werd het dubbelconcert met de Kon. Kath. Harmonie "De Breydelzonen" uit Terhagen.

In ons "boekske" kan je steeds de uitgebreide verslagen lezen van al onze optredens. Alles neergepend door onze vele sterreporters, waarvoor dank.

We beschikken op dit moment over 40 muzikanten, die 44 repetities konden meemaken.

We kunnen rekenen op 120 ereleden. Ook aan hen : bedankt voor jullie financiële steun.

Het bestuur vergaderde 11 maal om zo te proberen alles in goede banen te leiden.

En dan 2012 : de data van onze activiteiten vindt u achteraan in de "activiteitenagenda".

Hopelijk mogen we jullie met velen verwelkomen op deze manifestaties.

Bert Costermans,
secretaris@sintceciareet.be

Voorbije activiteiten

Een zetduiveltje gooide wat roet in het eten en belette dat het verslag van het Bichlbachconcert van zaterdag 17 september niet werd gepubliceerd. U had het echter nog te goed en kan er hierna van genieten :

Zaterdag 17 september : Concert van de Bichlbachers

Vlug de kleeborstel aan de kant en tegen 10 uur naar het Gildenhuis om de zaal klaar te zetten. Oei ! 5 minuten te laat. De werkers waren er al.

De anderen waren met de Bichlbachers op uitstap naar Lier (of waren elders)

De ene werker was al wat frisser dan de andere maar vele handen maken het werk lichter.

De "bergen" van in den tijd van de Oberbayernavond moesten terug van onder het stof gehaald worden. Een hele klus om ze terug op hun plaats te krijgen.

38 stoelen en muziekstaanders voor de muzikanten, de tafels zetten, de toog inladen en laat ze maar komen.

Half acht was de afspraak voor de muzikanten om te stemmen en een kleine check-up, en zoals wij ze kennen "stipt op tijd". Kort daarop liep stilaan de zaal vol en tegen acht uur waren de meeste stoelen bezet.

Met een krachtige mars "Stets Munter" was de start gegeven. Met marsen, Polka's en twee "Konzertstücke" werd het eerste deel beëindigd.

Na de pauze gingen ze verder met meer bekende melodieën zoals "Mein Tiroler Land", "Rosamunde", e.a.

Ondertussen was er een felle Belgische Bichlbacher die een rondje gaf voor de muzikanten met als gevolg dat ze (zoals wij ze kennen) iedereen mee kregen om op de stoelen te gaan staan en "Zum Wohl" te gaan zingen.

Voor hun laatste stukje "Bis bald auf Wiedersehen" nam Obfrau (voorzitster) Conny het woord om iedereen, maar vooral de gastgezinnen te bedanken voor hun hartelijke en "gemütlichen" ontvangst tijdens hun verblijf. Anderzijds ook dankbetuigingen van de vzw Brooikensstoet en van onze Harmonie die de Bichlbachers een houtsnijwerk overhandigden met het embleem van "700 jaar Reet".

En zoals verwacht was hun laatste stuk niet het laatste want iedereen schreeuwde uit volle borst "Zugabe - Zugabe enz....." zij vervolgden dan met "hun" lied "Mein Tiroler Land" dat ze zoals echte Tirolers meezongen.

En of het niet genoeg was, volgde de alom gekende Radetski mars waarna ze een

echte staande ovatie kregen die volgens ons meer dan dik verdiend was . Van een geslaagde muzikale avond gesproken !

Na het concert nestelde de Bichlbachse jeugd zich stilaan in het café .

Als verslaggever moest ik hierover ook het mijne weten, dus....mee het café binnen. Wat ik daar aan leute en plezier beleefde, is met geen pen te beschrijven. De afwezigen hadden zoals ze zeggen weer eens ongelijk.

Ik zou zeggen, misschien tot volgende keer en zorg dat je er bij bent.

Ondertussen was het al laat geworden en begonnen de jaren te wegen, dus ik maar vlug terug naar mijn kleebrorstel vanwaar ik gekomen was !

Een muzikant

zaterdag 15 oktober 2011 - Dubbelconcert

In het teken van 700 jaar Reet hadden wij als muziekmaatschappij ook de plicht en verdienste om dit feest op te luisteren . Voor deze speciale gelegenheid hadden we gedacht aan een dubbelconcert en hebben we de Breydelzonen uit Terhagen uitgenodigd.

's Morgens om 10 u werd er al druk gewerkt aan de voorbereidingen van dit concert : opbouwen podium, zaal klaar zetten , enz...

Om 19 u kwamen de eerste muzikanten binnen zowel van Reet als Terhagen. Na een beetje inspelen en stemmen konden onze vrienden uit Terhagen het eerste deel van dit concert aanvatten om 20 u voor een volle zaal, wat steeds aangenaam is om te musiceren.

Wij, de Reetse Concertband, konden dan ook genieten van dit prachtig optreden. Het heeft ons aangenaam verrast , dat moet ik wel zeggen, wat de muzikanten van de Breydelzonen , onder leiding van haar jonge en dynamische dirigente , ten gehore brachten.

Mooie , aangename en verzorgde muziek ! Proficiat !

Na de pauze was het onze beurt om het tweede deel te verzorgen. Eerst de pupiters en opstelling wat aanpassen en we konden er aan beginnen. Ook de muzikanten van Terhagen hebben op hun beurt, samen met de andere aanwezigen, kunnen genieten van ons optreden, dat ook zeer in de smaak viel van de ganse menigte. Dus een geslaagd concert !

Onze basgitarist Raymond en Ludo (trompet) moesten forfait geven wegens familiale en andere omstandigheden. Geen nood want de Frank (stringbas) en de Pierre (trompet) hebben dit volwaardig opgevangen.

Als bisnummer hadden we een "specialeke" in petto en onze presentator Walter nodigde de muzikanten van Terhagen uit terug op het podium te komen om samen met de Reetse Concertband ons nationaal Reets volkslied te spelen "Reet DCL". Dit lied werd dan ook uit volle borst meegezongen door het publiek, een afsluiter van formaat !!!

Omstreeks middernacht, nadat de meeste dorst was gelest, begon voor onze bestuursploeg en andere medewerkers nog de zware taak om alles te ontruimen om alzo de zaal terug proper en netjes achter te laten.

Moe en tevreden keerden we dan tenslotte huiswaarts ...om ons bedje op te zoeken.

Willy V.

zaterdag 19 november 2011 - JAARFEEST 2011

Afspraak: zaterdag 19 november 2011 in de feestzaal van het "Gildenhuis" te Reet. Naar jaarlijkse traditie komen we bijeen plus-minus stipt om 18.00 uur. (voor de echte Retenaars onder ons: "rond zes ure 's avonds")

Traditioneel wordt aan de aanwezigen het welkomstaperitief aangeboden en na zo'n twee à drie "cavia's" is het geroezemoes redelijk crescendo gegaan (voor de niet-muzikanten "miejr lawaat"). Hier en daar is men zelfs een regering aan 't vormen omdat die mannen in Brussel er toch niets van bakken. Elders gaat het over de droogte en dat je binnen afzienbare tijd bij laag water te voet naar Engeland zult kunnen gaan als de regen nog lang op zich gaat laten wachten....

18.30 uur : De aanwezigen worden verzocht aan de feesttafel plaats te nemen. Als we onze plaats aan tafel hebben ingenomen valt er ons onmiddellijk iets op : "de stoelen". De Gildenhuisbeheerders hebben de vorige versie (zware houten stoelen) laten vervangen door een lichte, goed ogende, moderne en goed handelbare versie met een zeer comfortabele zit, waarvoor dank.

Na het welkomstwoord door de voorzitter, mogen we weer eens vaststellen dat Agnes weer haar beste beentje heeft voorgezet bij het bereiden van haar "Sorel"-roomsoep. Dan volgt een "Duo van pladijs- en zalmfilet in hun bedje van groenten met aardappelpuree en "lenteui" !!! Met dit laatste ingrediënt hadden sommigen een probleem voor wat betreft de uitspraak, iemand dacht zelfs dat het uit Frankrijk kwam en letterlijk vertaald "trage ajuin" betekent. "Nee...", zei dan weer een andere, het is ajuin van minstens zes maanden oud, want als het verse ajuin was, zou er op het menu "herfstui" staan !!! En daarbij het staat nog verkeerd geschreven ook, het is niet "ui" of "ajuin", maar "arjuin" !!!

Alle stokheid op een gekje: het was allemaal héééél lekker: Lowieke de vos uit de fabeltjeskrant zou gezegd hebben : "dat wordt weer zzzmikkelen en zzzmullen".

Zoals naar gewoonte wordt nà de soep en het voorgerecht een culinaire pauze ingelast, waarbij de huidige financiële toestand aan de hand van het kasverslag wordt toegelicht.

Nadat Frans vorig jaar besloten had de functie van "penningmeester" te beëindigen, diende te worden uitgekeken naar een opvolger. Het is een "opvolgster" geworden. Liliane, die van ambtswege gewoon is met financiële toestanden om te gaan, werd gevraagd de taak van het financiële beheer van onze Koninklijke Harmonie op zich te nemen.

Liliane is nu sinds november 2010 onze "Penningmeesterin" of is het "Schatbewaarderes" ? Vandaag is het de eerste maal dat zij zelf de huidige cententoestand uit de doeken komt doen en zo te horen staan we er na een gedetailleerde uiteenzetting financieel beter voor dan de schatkist van onze Belgische regering.

Vervolgens schetst Bert een samenvatting van de activiteiten die plaatsvonden in het voorbije muzikale jaar. Ook wordt nogmaals herinnerd aan de komende activiteiten zoals "Lenteklanken ; de concertreis naar Roermond ; het Palingfestijn ; het Herfstconcert, enz..."

“Duo van runds- en varkensfilet” staat als volgende gang op het menu. Welke menu? Ik heb geene menu gezien !!! Enkele genodigden waren zo slim geweest de menu thuis af te scheuren van de uitnodigingsbrief van dit jaarfeest:... Ik niet dus. De feestmaaltijd, besloten met “dessertbord, koffie of thee en koekje”, was ook deze keer weer van uitstekende kwaliteit.

Tijd voor de Tombola : ...Geen prijs... zoals gewoonlijk. Mijn echtgenote en ik kopen lotjes enkel en alleen om de olympische gedachte in ere te houden: “meedoen is belangrijker dan winnen”.

Discobar “Luc” heeft tot dan toe lichte achtergrondmuziek gedraaid en draait nu beetje bij beetje het volume-knoppeke verder open en wie is de gelukkige die de dansavond mag openen? De eer is dit jaar aan onze nieuwe schatbewaarster : Liliane, en haar eega Ludo. Met zijn uitgebreid repertoire zorgt Luc (de disk-jockey) dat iedereen aan zijn trekken komt op de dansvloer.

Als de ambiance er in zit, vliegt de tijd snel en het is reeds een tijdje “zondag” geworden als ik eraan denk dat binnen enkele uren “Spek met eieren” op het menu staan, ons aangeboden door de Gildenhuisuitbaters Gilberte en François. En dat wil ik voor geen geld missen. Dus:... slaapwel... en tot sebiet...

Raymond

zondag 20 november – uitstap jaarfeest

Goedemorgen. Zoals Raymond in zijn verslag meldde : “tot sebiet”. En ja, hier zijn we. Onze wekker deed zijn best om ons, voor een zondagochtend, op een onmenselijk vroeg uur wakker te krijgen. Een pijnlijke bedoening na maar een paar uurtjes het bed gevoeld te hebben. Niets aan te doen, we worden in Reet verwacht.

Alles snel inladen en wegwezen is de boodschap in deze, tegen het vriezen aan, erg koude ochtend. Het is nog aangenaam stil in de straten, enkel bij de bakkers zie je wat ijverige mannen die hun, vermoedelijk bij velen, zondagse taak moeten volbrengen en ervoor zorgen dat het gezin krakend verse pistoletjes bij het ontbijt heeft.

Voor ons wordt het, naar jaarlijkse gewoonte, spek met eieren. Langzaam maar zeker komen de muzikanten binnen en bestelt François de nodige borden met warme

lekkernij, terwijl Gilberte vakkundig de eitjes klutst.

Als iedereen zijn buikje vol heeft, gaat het richting kerk. Eerst nog even repeteren en stemmen om straks een mooie viering te kunnen neerzetten.

En een prachtviering werd het, dat werd door velen beaamd.

Na de mis start voor onze harmonie de jaarlijkse optocht. Het is nog frisjes maar het zonnetje verschijnt en het beloofd, alleszins wat het weer betreft, een mooie dag te worden.

Met een paar vrijwilligers wordt al het materiaal terug naar "de stal" gebracht, anderen smeren terwijl snel een paar broden en dan kunnen we ons aan de groep vervoegen.

Na het Pleintje en café Bellevue stappen we welgezind met een mooie groep richting Wissel.

Onze harmonie zou onze harmonie niet zijn als er niet telkens in elk etablissement een paar vrolijke deuntjes ten beste worden gegeven. Dat brengt ook steeds een groot deel van de gezelligheid mee. Er wordt gelachen en gegrapt, kortom een fijne boel.

Terwijl iedereen een laatste stop houdt in de Witpen, begeef ik me snel naar de keuken van het Gildenhuis. Tegen 16 uur zal iedereen grote honger hebben ! Mijn beloofde "rechterhand" was al aanwezig, weliswaar goed "ingewindeld" maar niet minder gemotiveerd om te helpen, waarvoor dank. Gelukkig kwam ook Bert "onze volleventer van het Palingfestijn" ter hulp snellen om mij wat te kalmeren en een hand toe te steken – de voorbereidingen liepen niet zoals gewenst. Niettemin kon iedereen smullen van een warme maaltijd, afgesloten met een dessert.

Na het opruimen, even bekomen en wat bijpraten.

Besluit : we hebben weeral een prachtig jaarfeest beleefd. Iets plezants om op terug te blikken. Dank aan iedereen die meedeed. Ik heb er van genoten. Hopelijk tot volgend jaar.

Liliane

CONCERTREIS 26-28 MEI 2012

Met het Sinksenweekend gaat onze Concertband naar Roermond (NL) voor haar traditionele 2-jaarlijkse buitenlandse concertreis.

Roermond is een gezellig stadje in Nederlands Limburg (20 km over de Belgische grens) aan de Maas – De Roer komt daar in de Maas- en ook vlak bij de Duitse grens. Eigenlijk hebben de mensen daar dezelfde “Bourgondische” gewoonten en cultuur als wij hier in België.

Als men terug gaat in de geschiedenis is er sprake dat dit deel van Nederland destijds nog even bij België heeft behoord.

Zie voor meer info ook op onze website www.sintceciareet.be onder rubriek > reizen > concertreizen > Roermond 2012.

Even een overzichtje wat ons te verwachten staat:

Op zaterdag 26 mei zullen we dan vertrekken (ca 8.30 u) met een volle bus richting Roermond. Het is maar 2 uurtjes rijden (143 km) en we nemen dan ons middagmaal in het hotel dat we volledig hebben afgehuurd voor onze Concertband.

Na de middag gaan we dan met een plaatselijke gids even de belangrijkste bezienswaardigheden bekijken om alzo uit te komen aan de Maasplassen waar we omstreeks 16 u een boottochtje zullen maken.

Na het avondeten in het hotel zijn we uitgenodigd in het lokaal van de plaatselijke muziekvereniging van Roermond voor een gezellige verbroederingsavond.

Zondag is onze muzikale dag en zullen we 2 x optreden. Een eerste maal zullen we om 11.30 u de H. Mis verzorgen. Bij goed weer is dat in open lucht in het prachtige park nabij de kerk [Kapel in 't zand] => Parklaan. Dan vlug terug naar het hotel om onze lunch te verorberen en na de middag om 15 u spelen we dan een concert op de kiosk op het Munsterplein in het hartje van de stad. Dé place to be!

Maandag voormiddag na het ontbijt kan iedereen vrij de stad (lees winkeltjes en andere etablissementen ...) bezoeken. Diegenen die willen gaan shoppen, komen op enkele minuten stappen in de Designer Outlet

Roermond waar meer dan 200 outlet shops op je wachten.
Na de middaglunch gaan we dan nog een mooie natuurwandeling maken in de Mijnweg. De mensen die niet zo sportief aangelegd zijn kunnen dan in de plaatselijke taverne even wachten op de groep.
Nadat iedereen dan nog een drankje heeft genomen kunnen we terug huiswaarts keren zodanig dat we rond 19 u terug in onze vertrouwde omgeving (lees Gildenhuis) zijn.

We hopen nog alleen op goed weer en dan kan deze reis volgens mij niet mislukken !

Ps : onze volgende concertreis in 2014 hebben we ook al vast liggen, het is terug naar de Moezel (nu naar Oberfell) De mensen die de reis nu naar Nederland niet kunnen meemaken, u bent bij deze tijdig verwittigd. Hou dus het Pinksterweekend 7/8/9 juni in 2014 vrij !!)

Willy V.

Lost in Translation/Lisboa

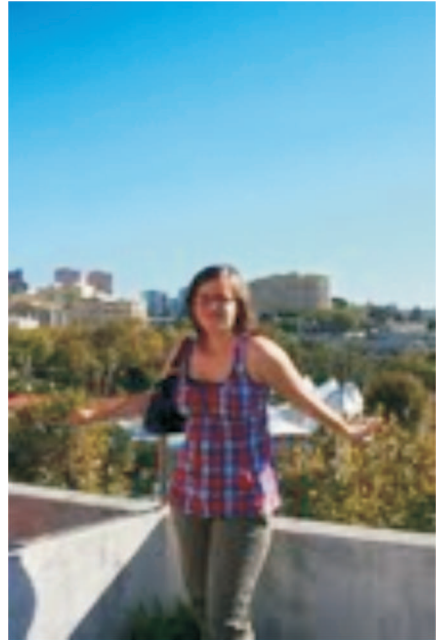
Verslag over onze muzikante in het buitenland :
Lost in Translation/Lisboa

Naam: Sarah Van de Perre
Erasmusperiode: 8 september 2011 – 31 januari
2012

Studie: Vertaler – Tolk, Engels-Portugees (aaaah
daarom gaat ze naar Portugal!)

Een week bezoek: 29 oktober tot 5 november

Verslag door Luc Van de Perre

Zaterdag 29 oktober

Wanneer Hilde en ik op zaterdag 29 oktober landen in Lissabon lacht de wereld ons toe: het is prachtig zonnig weer, aangenaam van temperatuur (zo'n 20°) en we hebben het hemelse vooruitzicht Sarah terug te zien. Als we met de taxi aankomen op de Praça dos Restauradores staat ze ons al lachend op te wachten. Hoewel we vaak met mekaar geskyped hebben, weegt niets op tegen het eens goed vastpakken en knuffelen van ons Sarah.

Van Restauradores gaan we naar ons gehuurd appartementje vlakbij in de Rua Santo António da Glória. Na het uitwisselen van de cadeautjes gaan we terug naar buiten en dalen we af naar Rossio, het centrale plein, en stoppen voor onze eerste pint Portugees bier in de Rua Augusta. Die pint is wel duur naar Portugese normen, maar de dorst is te groot om nog langer te wachten. Daarna naar de Praça do Comércio gewandeld en verder tot aan de Taag/Tejo waar we samen poseren op de trappen aan het water. Nadien nog wat rondhangen in de stad en vroeg gaan eten: rond 6u (maar ja voor ons is het in de praktijk wel een uur later door het tijdsverschil). Heerlijk

geeten, met een lekker wijntje en een heerlijk dessert voor iets meer dan 30 Euro voor ons 3 – geen geld. Daarna met de metro naar Jardim Zoológico afgezakt en bij ons Sarah op kot langsgegaan waar we in de luwte van de avond genieten van een lekker rosé wijntje op haar dakterras (6 hoog).

Zondag 30 oktober

Vroeg op want de klok is een uur teruggedraaid en daar bovenop komt nog het uur extra tijdverschil met België. Na het ontbijt lopen we omhoog via Bairro Alto terug naar de lagergelegen Baixa en voort naar de Taag. Op dat vroege uur (8u) is het plein en de esplanade voor de Taag verlaten en kan ik prachtige foto's maken. Daarna naar Sarah, waar we nu ook van het prachtig uitzicht op het dakterras kunnen genieten bij daglicht. Even turen en ja hoor, we kunnen de dolfijnen zien in hun zwembekken in de zoo. Die zondag brengen we een bezoek aan het prachtige shoppingcenter Colombo (vlak aan het voetbalstadion van Benfica), waar Sarah haar boodschappen doet in Continente – een gigantische supermarkt. Ze koopt er vis die ze vanavond voor ons gaat bereiden. Na de inkopen nog even in het gratis gedeelte van de zoo geweest en dan naar ons appartement waar Sarah haar speciale rijstschotel met vis bereidt. Nadien nog eventjes door Bairro Alto "by night" wandelen en terug naar huis.

Maandag 31 oktober.

Sarah heeft vandaag les, dus gaan we alleen op stap. We nemen de metro naar het Parque Eduardo VII, waar we op één van de hoogste plaatsen van Lissabon zijn en vanwaar je een prachtig zicht hebt. Over de mooi symmetrisch gesnoeide hagen van het park zie je uit op de Praça Marquês de Pombal (waar de markies op een minstens 30 m hoge zuil uitkijkt over de benedenstad). Verderop zien we de Taag glinsteren in het zonlicht. Een prachtig zicht. Tijdens onze wandeling naar beneden brengen we een bezoek aan de serres waar inheemse, tropische en exotische planten groeien in respectievelijk de koude serre (estufa fria) en de warme (estufa quente). De moeite waard om zien. Op de terugweg naar ons appartement komen we nog voorbij een mooie Miradouro (uitzichtspunt), van waar je uitkijkt op de Baixa, de kathedraal (Sé) en de Taag. Tegen een uur of 5 is Sarah bij ons en na het aperitief gaan we eten in een restaurantje beneden aan de trappen in onze straat.

Dinsdag 1 november

1 november is ook in Portugal een feestdag, maar alle shoppingcentra zijn open. We gaan samen met Sarah naar Amoreiras, het shoppingcenter op het hoogste punt van Lissabon. Als we er binnenkomen heerst er volop kerstsfeer: overal kerstbomen, kerstballen, slingers, rendiersledes. Een vreemd gevoel dat ze er hier al zo vroeg aan beginnen. We kopen samen met Sarah een leuk winterjasje en bottekens voor haar. Daarna kopen we in een supermarkt beneden in het shoppingcenter een kippetje, want Hilde wil voor vanavond een kippengroentensoep maken met nog wat kleine versnaperingen.

Terug op Restauradores merken we dat de temperatuur terug tot 21° gestegen is. We eten weer in een straatje niet ver van de Rua Augusta (voor mij de derde keer Bacalhau!!) en wandelen nadien nog naar de Taag. 's Avonds, nadat Sarah terug naar huis is, gaan Hilde en ik nog even naar Café Nicola op het Rossio voor een wijntje.

Woensdag 2 november

Vandaag heeft Sarah ook les en zijn wij dus weer met zijn twee onderweg. We willen de Mercado da Ribeira bezoeken (een overdekte vis-, vlees- en groentemarkt) aan Cais do Sodré. Op de vismarkt wemelt het letterlijk van de "viswijven", oude, kwebbelende dametjes die hun waren luid aanprijzen: in het puur Portugees wel te verstaan. We kopen er grote Gamba's aan 10 Euro per kilo, kleine schelpjes (amêijoas) en een schijf superverse tonijn.

's Namiddags nemen we de metro naar Terreiro do Paço en wandelen we van daar naar de kathedraal, de Sé. Op het hellingetje aan de kathedraal haalt ons zo een knarsend geel trammetje in. Verder naar boven komen we uit aan de Miradouro da Santa Lucia, van waar je een prachtig zicht hebt op de Taag en de schepen. We klimmen verder naar het Castelo de São Jorge, maar aangezien het weer dreigend bewolkt wordt, dalen we terug af naar Rossio. Het begint even te druppelen, maar plots is daar de zon weer en zetten we ons op een terrasje aan Pastelaria Suiça. Tegen een uur of 5 komt Sarah er weer aangewandeld (in haar nieuwe jasje en met haar nieuwe bottekens). We beginnen dan een lekkere vismaltijd klaar te maken waar we later –bij een fris Portugees wit wijntje – duimen en vingers bij aflikken.

Donderdag 3 november

Vandaag hebben we het plan om het Gulbenkian Museum te bezoeken, het museum van een steenrijke Turkse entrepreneur die vanaf het begin van WOII in Lissabon verbleef, tot aan zijn dood in 1955. In zijn testament liet hij al zijn schatten en rijkdom na aan de stad Lissabon. Het museum is een schitterende collectie van Egyptische, Assyrische, Perzische, Turkse, Chinese en Europese kunst. Van standbeelden, middeleeuwse manuscripten, wand- en vloertapijten, tot schilderkunst van de middeleeuwen tot nu. Rogier van der Weyden, Antoon Van Dijck, Rubens, Rembrandt, Monet, Rodin, Degas, ... om maar enkele namen te noemen. Als we buitenkomen is de bewolking verdwenen en schijnt de zon weer uit een staalblauwe hemel.

's Namiddags heeft Sarah twee uur vrij tussen twee lesuren, dus pakken we de metro naar Cidade Universitaria. De campus bestaat uit strakke functionele gebouwen – een stijl die doet denken aan de jaren 50/60, maar nu niet meer als mooi ervaren wordt. Maar het is de plaats waar Sarah studeert en die wilden we absoluut zien. We drinken iets samen in de “Bar das Letras” (de bar van de faculteit van de Letteren; één van de vele bars van de faculteit). Nadien wandelen we nog wat door de gangen, zien de (tweedehands) boekenstalletjes, het Erasmus-kantoortje, een leslokaal, ... Aangezien ze nog wat voor te bereiden heeft in de bibliotheek, vertrekken we nadien om haar tegen een uur of 7 bij ons op het appartement te ontvangen. Die avond eten we op ons appartement worstjes met patatjes en een paprikatomatengroentesausje. Nadien gaan we er samen nog enen pakken in Café Nicola voor het slapengaan.

Vrijdag 4 november

Het is ongelooflijk hoe snel de tijd gevlogen is. Het is vandaag al onze laatste dag hier. Op vrijdag heeft Sarah geen les, dus kunnen we van deze laatste dag samen nog tenvolle genieten. Het weer is vandaag miezerig, maar we hadden sowieso afgesproken vandaag naar het Oceanário te gaan (het tweede grootste aquarium ter wereld). Om daar te geraken moeten we wel met de metro praktisch de hele stad doorkruisen naar het Parque das Nações, een volslagen nieuwe wijk die ter gelegenheid van de wereldtentoonstelling uit de grond gestampt is. Architectonisch is deze wijk het bewijs van hoe modern ook mooi kan zijn. We wandelen door de regen naar het Oceanário, en daarbinnen wandelen we op twee verdiepingen droog door een magnifieke waterwereld: gigantische roggren, haaien, tonijn, ... Maar ook vissen die we

zelf een naam geven: de koffervis/chacoche-vis (omdat die eruit ziet als een ...), de Ben Crabbé-vis (met een hoog voorhoofd). En dan zijn er gekke pinguïns, de op hun rug drijvende otters en een ontelbare collectie vissen, vogels en amfibieën in alle kleuren (o.a. ook de clownfish Nemo).

Na het bezoek aan het aquarium bezoeken we het shopping center Vasco da Gama. We eten er eerst in een Japans noedelrestaurant en vervolledigen Sarah's wintercollectie met nog een aantal leuke truien.

's Avonds troont Sarah ons nog eens mee naar Colombo, waar we eerst op het dakterras nog iets eten (in het restaurant waar we de zondag tevoren ook gegeten hadden). Vervolgens neemt ze ons mee als "dragers" naar Continente, zodat ze in één keer haar boodschappen voor de hele week kan nemen. 's Avonds nemen we op haar kot afscheid met een glaasje Muscatel. We zijn allemaal moe, want het is een mooie maar ook vermoeiende week geweest. En morgen wenkt het vertrek al :-(-.

Zaterdag 5 november

De zon is terug te voorschijn gekomen, maar wanneer Sarah bij ons aankomt, valt er weer een plensbui. We sluiten het appartement af en gaan langs bij de pastelaria/padaria om de hoek waar we samen ons laatste ontbijt nemen: 3 mini-koffiekoekjes, 3 mini-eclairs, koffie en een fruitsapje voor het gigantische bedrag van 5,65 Euro. Vervolgens nemen we een taxi naar de luchthaven aan Restauradores. Na een half uurtje wachten aan de check-in, drinken we nog een laatste kleinigheid samen en nemen nadien afscheid voor de Gates. Wat een heerlijke week Lisboa, zeker een aanrader!

Ten huize van Frans Huybs

Frans, beter bekend als “de garde” of veldwachter, is niet van Reet maar dat had je al wel gehoord aan zijn accent. Nee nee, de Frans is van Arendonk in de stille Kempen. Nu, van Arendonk naar Reet, dat is niet zonder slag of stoot gebeurd.

Frans is in 1975 van Turnhout naar Reet verhuisd om hier veldwachter te worden. Hij had al heel wat werkervaring opgedaan voor hij veldwachter is geworden. Beginnend in Nederland om roltrappen te zetten. Dat liedje heeft niet lang geduurd omdat Hilda hem voor de keus zette; trouwen en geen heel week van huis of niet trouwen. Zijn keuze was blijkbaar snel gemaakt.

In Borgerhout komen wonen en “camionchauffeur” geworden. Veel weg maar ‘s nachts toch thuis. Dat deed de Frans wel graag, met zijne camion toeren. Maar door familiale omstandigheden zijn ze terug naar Arendonk verhuisd en daar is hij voor de gerechtelijke politie gaan werken. Als burger op den bureau. Door politieke spelletjes die nu “niet meer” gespeeld worden, geraakte Frans niet benoemd en dus ook geen opslag.

Daarom besliste hij om mee te doen voor het examen van veldwachter. Hij slaagt met brio. Zijn familie daagde hem uit dat hij toch niet weg geraakte uit de Kempen, en Frans kennende, een beetje keikop, ging op zoek.

Nu wil de legende dat hij kans kreeg om zich in 3 gemeenten kandidaat te stellen. Hij met Hilda op weg, naar de dorpen gaan kijken waar de vacatures waren.

De eerste, Pulderbos was niet proper genoeg. Er ligt nog te veel mest voor de deur vond hij. Dit wordt nu ten stelligste ontkend door onze chef die in Pulderbos woont.

Het tweede dorp, Emblem, een dorp waar een militair kamp was gevestigd was te gewelddadig met al die militairen.

De landkaart gevolgd en in Reet aangekomen. Hier was het toch wel juist kermis zeker! En weet je waar de veldwachter stond? Aan de aankomst van de koers die die dag plaatsvond. En dat met zijn duimen in zijn kostuum! Hier is't zei de Frans. En zo geschiedde.

Een hele verhuis want Frans en Hilda hadden toen al 3 jonge dochters waarvan er 2, Ann en Nicole, in onze harmonie spelen. Zelfs kleinzoon Arne is als slagwerker actief in Reet. Oudste dochter Ann haar man Ivo is onze webmaster en Hilda is ook altijd van de partij als er werk aan de winkel is. Je ziet, de familie Huybs is in onze concertband op zijn minst nadrukkelijk aanwezig.

Nu, op muzikaal vlak is er ook wel het één en het ander te vertellen. Frans kreeg van zijn vader op zijn twaalfde verjaardag een sax sopraan cadeau. Vader was een begenadigd muzikant en spelde sax tenor. Dus de muziek werd er als het ware met de paplepel in geblazen. Maar toen Frans naar het middelbaar ging (toen was dat na het 8ste studiejaar)kwam de school op de eerste plaats. Dat zinde Frans niet en toen hij afstudeerde weigerde hij in de fanfare te gaan. Na een tijdje in Reet te wonen ging hij in Reet bij de harmonie. Hij begon in 1982 en kreeg prompt van zijn vader een nieuwe sax tenor. Een Selmer nog wel. Hij vond wel dat hij een beetje te kort kwam en ging nog 3 jaar notenleer volgen bij de door vele van ons gekende Julienne van de academie van Boom. En uiteraard les op de sax bij den Harry.

Nadien speelde hij ook bij de muziekkapel van de politie en deed daar geregeld buitenlandse optreden mee. Door deze ervaring was hij op het idee gekomen om met onze harmonie ook eens op concertreis te gaan. Met het gekende gevolg dat hij met Willy al zes reizen heeft georganiseerd. En met groot succes.

En dit jaar zijn we weer weg.

In de muziekecho waar je nu in aan het lezen bent heeft Frans ook een geschiedenis. Het eerste boekje dat is uitgekomen heette dissonant en heeft Frans samen met de vorige voorzitter en nog enkele anderen opgericht. Zo zie je maar, van een Kempische inbreng gesproken!

In 2000 is hij dan in het bestuur gekomen als penningmeester. Ook dat ging hem goed af. Hoewel er al eens gezaagd werd dat hij de vinger op de knip hield. Maar beter zo dan een gat in de hand. Na 10 jaar vond hij het genoeg en heeft de fakkel doorgegeven aan de jongeren. Liliane dus.

Nog wat weetjes over Frans.

Wist je dat...

met de fusie van de gemeenten Frans geen veldwachter mocht blijven en agent moest worden. Maar veldwachter is officier en politieagent niet. Dus is hij 4 jaar naar de avondschool gegaan voor boekhouder en mocht dan examen doen voor officier. Wat ook gelukt is.

Wist je dat...

Frans boven aan zijn trap een kinderrekje heeft geplaatst zonder dat er al kleine kleinkinderen bleven slapen...

Wist je dat...

Frans al eens met een "kleerborstel" gaat slapen...

Wist je dat...

Frans ooit tijdens zijn diensturen verse moedermelk in zijn gezicht heeft gekregen? En dat rechtstreeks van de "bron"...

Wist je dat...

Frans nog veel meer meegemaakt heeft tijdens zijn loopbaan... maar dat dit niet voor publicatie is...

Maar wat we wel allemaal weten is dat Frans zijn hart bij onze harmonie ligt en ik hoop wij nog lang van zijn gezelschap mogen genieten.

Onze komende activiteiten

- ♪ Zondag 4 maart 2012 om 15 uur :
Lenteklanken
- ♪ Weekend 26-28 mei 2012 :
Concertreis Roermond (Nederland)
- ♪ Vrijdag 13 april :
wandelconcert kleine kermis
- ♪ Zaterdag 23 juni :
braderij
- ♪ Zondag 2 september 2012 :
Palingfestijn
- ♪ Zaterdag 15 september 2012 :
Concert Terhagen
- ♪ Zaterdag 27 oktober 2012 :
Najaarsconcert met optreden van "Mystiek"
- ♪ Zaterdag 17 en zondag 18 november 2012 :
Jaarfeest
- ♪ Weekend 7-10 juni 2014 :
Concertreis Moezel (Oberfell)

Kijk regelmatig op de website voor meer informatie:
<http://www.sintceciliareet.be>

Afsluiter

Voor de laatste updates kijk geregeld op:

www.sintceciliareet.be

Opmerkingen of suggesties?

info@sintceciliareet.be

Interesse om deel uit te maken van de Reetse
Concertband?

Muzikanten en helpende handen steeds welkom
voor meer info op onze repetities,
elke woensdag om 20u in zaal Gildenhuis te Reet.

Infoblad van de Koninklijke Harmonie Sint-Cecilia, Reet

V.U: André Gielis, Dennenlaan 8, 2840 Reet

23e jaargang